

Det nye i den politiske virkelighed er jo, at Parlamentet fyrede Kommissionen, var utilfreds med Kommissionen, og at vi for første gang så en tilspidset magtkamp in mellem Parlament og Kommission. Det er det nye træk i udviklingen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg synes, vi kommer lidt videre, men jeg bliver nødt til at sige til udenrigsministeren, at Amsterdam jo er udtryk for status. Amsterdam er jo ikke udtryk for, hvad der nu sker fremover. Det er jo den politiske kamp, der står foran os alle sammen, og derfor synes jeg også, udenrigsministeren må tage sit udgangspunkt i, at status er, at Europa-Parlamentet er blevet markant styrket ikke alene formelt, men også reelt i sin mulighed for at påvirke EU's lovgivningsproces og påvirke Kommissionen. Det er et faktum med Amsterdamtraktaten.

Spørgsmålet er så, om den magt, Europa-Parlamentet nu har fået med Amsterdamtraktaten, skal kunne bruges til yderligere at erobre terræn over for bl.a. Ministerrådet og tiltage sig yderligere magt. Det, Parlamentet traditionelt har brugt sin kompetence til, er jo også at forsøge at vinde mere terræn. Og man kan sige, at det er en helt fair politisk kamp, at der er den her fight mellem institutionerne.

Der er det så bare min bøn til udenrigsministeren, at den danske regering klart er at finde på Ministerrådets side i den institutionskamp, og der synes jeg, at meldingerne er blevet lidt mere forplumrede, end de nok har været tidligere. Det synes jeg er uheldigt, for det kan kun komme Parlament og Kommission til gavn.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at der faktisk er det nye i situationen, som vi kan se, når man læser bl.a. beretning fra Det Institutionelle Udvalg i EU-Parlamentet, at de opfatter det sådan i Parlamentet, at de faktisk har fastlagt et politisk mandat, som Prodi skal arbejde på.

Og Prodi har jo med stor lyst over for Parlamentet sværget en række punkter, han vil arbejde for. Og vi ved jo, at Parlamentet så kunne stille Kommissionen til regnskab og eventuelt vælte Kommissionen til 1. januar, hvor der skal udpeges en ny Kommission, og på den måde sikre, at Kommissionen arbejder efter det politiske program.

Og jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren ikke finder, at det er foruroligende, at

Parlamentet, bl.a. ved brug af de nye bestemmelser i Amsterdamtraktaten, har været i stand til at tilkæmpe sig en sådan indflydelse på Kommissionens politiske linje. Og jeg kan bestemt ikke se fortilfælde på, at det har haft et sådant omfang, som det problem har i dag.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det er jo altså lidt forbløffende for mig at skulle stå og høre på, at nu skulle Kommissionen være vældig styrket, efter at det, der er sket, faktisk er, at den er fjernet af Parlamentet. Men lad nu det ligge, det er så spørgernes opfattelse. Det er ikke min.

Derimod er det min opfattelse – og det er jo korrekt – at med hensyn til de spilleregler, som Amsterdamtraktaten opstiller, har Parlamentet på nogle områder fået øgede beføjelser. Det har jeg været tilhænger af. Jeg har f.eks. været tilhænger af, at Parlamentet skulle have øgede beføjelser, når det drejede sig om miljøpolitik. Her er Parlamentet en vigtig medspiller.

Det er også sådan, at kommissionsformanden på ét punkt har fået en væsentlig ny beføjelse: når der skal udpeges en ny Kommission, så foregår det jo i et samspil mellem regeringerne og kommissionsformanden. Det har jeg også været tilhænger af. Jeg synes, at en kommissionsformand skal have den chance, at han har indflydelse på, hvordan det hold ser ud, som han skal arbejde sammen med.

På disse punkter er der sket noget. Det har vi diskuteret endeløst i forbindelse med folkeafstemningen. Men jeg ser ingen risiko, hverken i de begivenheder, som spørgeren refererer til, eller i den virkelighed jeg kender, for at Ministerrådets indflydelse som politisk beslutningsorgan på nogen måde er mindre eller truet af de begivenheder, vi ser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1925

8) Til trafikministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Er ministeren enig med Transportrådet i, at det bør overvejes at opdele VVM-redegørelsen i tilknytning til beslutningsprocessen for større trafik anlæg således, at projektet indledes med en strategisk fase, hvor der foretages en detaljeret beskrivelse af problemet og foretages en vurdering af en bred vifte af alternativer til at